

Botár Béla
Délre nézők

– veszprémi szoborpár Gy. T. nyomán –

Megtanították álldogálni őket
a léha kő és az álmatag utcák –
az élek esti, kockaszürke szutykát
szírom fedi. Nyom- s iránynál erősebb
ilyenkor vágyuk: lépni innen el,

mert úgy rémlik, míg egyre-másra győztek,
télel nyarat, majd telet a nyárral,
az idő kincsén osztozni közel
ütötte könyvét és húzta falát föl
az állam szikár gondolatával

szabad kezükre gúzsolva a munkát:
az ár ha törzset, álmokat alátör,
mohó sodrát higgassa a várfal –
s a jégtűz edzett bálványoknál durvább
szelet, e hiperbóreuszi vésőt,

kisiklatni nyakszirt ma sem átall,
egy-súly viseltén kettős délre nézők
palásthomályból, amit a remény szőtt:
szemük egét s gyepűn-koronán őr
talapzatuk nyűgét magukba zúzzák.